

χαίτη

χαίτη, η, ουσ. [<αρχ. χαίτη], η χαίτη· μακριά ξέπλεκα μαλλιά, ιδίως άντρα, που πέφτουν στους ώμους του: «όπως έτρεχε προς το μέρος μας, βλέπαμε ν' ανεμίζει η ξανθιά του χαίτη».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας